

'Müzik' ve 'dans' alanlarıyla ilişkili disiplin içi ve disiplinler arası çalışmalara açık olan İTÜ Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Uluslararası Porte Akademik Müzik ve Dans Araştırmaları Dergisi e-dergi formatıyla 2021 yılı sayılarını yayınlamaktadır. Dergimiz tarihsel müzikoloji, müzik teorisi, müzikal analiz, veri analizi ve hesaplamalı müzikoloji, etnomüzikoloji ve müzik folkloru, organoloji, müzik sosyolojisi, müzik teknolojileri, kültürel çalışmalar, bilişsel müzikoloji, müzik felsefesi, müzik eğitimi, müzik edebiyatı, performans çalışmaları gibi alanlarda yayımlar yapmaktadır.

Okumakta olduğunuz 20. sayımızda elektronik müzik ve ses tasarımı, biyografi ve tarihsel müzikoloji, performans çalışmaları, müzik toplulukları ve toplumsal cinsiyet alanlarında araştırma makaleleri yer almaktadır. Ayrıca tarihsel müzikoloji alanında bir kitap tanıtımı da bulunmaktadır.

Bahadırhan Koçer "Technical Preparation of White Noise in Digital Audio Workstations" başlıklı makalesinde, elektronik müziğin ortaya çıkmaya başladığı dönemde birlikte üflemeliler, perküsyon enstrümanları, ziller gibi çeşitli ses panellerinin kullanılmasına olanak tanıyan sentezleyicileri (*synthesizer*), ses tasarımında ve müzik üretiminde gerçekçi ses etkilerini incelemektedir. Bu ses panelleri, "organik" olarak düşünülen beyaz gürültünün (*White noise*) dijital olarak üretilebilmesine olanak tanımaktadır. Nihayetinde dijital ses işleme istasyonlarının kişisel bilgisayarlarda yaygınlaşmaya başlamasıyla beyaz gürültüye yaklaşımlar çeşitlenmiş ve günümüzde beyaz gürültü farklı dijital ses işleme yöntemleri (DSP) ile şekillenmiştir. Böylece kolaylaştırıcı bir araç haline gelmiştir. Bu çalışmada, beyaz gürültünün çevrimiçi müzik pazarlarında nihai ürün haline gelmesini sağlayan teknik uygulamalar incelenecek ve beyaz gürültünün tüketim pratiklerindeki rolü tartışılmaktadır.

Selim Tan "Performativity In Game: The Case Of Yüzen Oda in Ankara Jam Session" başlıklı makalesinde, Ankara'da faaliyet gösteren Noxus, Alerta ve Haymatlos Mekan gibi müzikal mekanlarda sahne alan, Yüzen Oda isimli müzikal kolektifin performans pratiklerini mercek altına almaktadır. Performansın merkezinde, yazar tarafından "katılımcı ve doğaçlamaya dayalı kolektif performans modelleri" olarak tarif edilen "jam session"-lar yer almaktadır. Yazarın, alanı yorumlamada, -onunla sınırlı olmasa da- yirminci yüzyılın önemli sosyal bilimcilerinden Pierre Bourdieu'nun ortaya koyduğu kavram ve modellerden faydalandığı göze çarpmaktadır. Yazar, özellikle müzikal mekanların iç dinamikleri, dış dünya ile ilişkisi; müzisyenler, dinler kitle ve diğer aktörler arasındaki ilişki ağları gibi konuları bu çerçevede değerlendirmektedir. Yazarın, aynı zamanda bir icracı olarak incelediği alanın aktörlerinden biri olması, çalışmaya oto-etnografik bir perspektif kazandırmaktadır. Böylelikle etnografin alandaki rolüne dair yürütülen tartışmalar açısından da kayda değer bir vaka çalışması karşımıza çıkmaktadır.

Celal Volkan Kaya, "Rauf Yekta Bey'in Çocukluk Hatıraları" başlıklı yazısında, Rauf Yekta Bey'in terekisinde yer alan belgelere dayanarak, onun çocukluk dönemi anılarına dair tespitlerde bulunmaktadır. İncelediği belgelerle Rauf Yekta Bey'in bilinen hayat hikâyesi içerisinde yer almayan ve ilk defa bu belgelerle açığa çıkan noktaların olması, makalenin literatüre önemli bir katkı sağlayacağına işaret etmektedir.

Şerife Güvençoğlu, "Türk Müziğinde Akademik Bir Kadın Müzik Topluluğu: Âvâze" başlıklı çalışmasında, icracı ve bestekâr figürler olarak kadın müzisyenlerin Türk müziği alanındaki mevcudiyeti ve görünürlüklerinin zamana bağlı sosyo-kültürel değişim ve dönüşümle nasıl bugüne taşındığını, tarihsel kaynaklar üzerinden incelemektedir. Osmanlı dönemi'nden günümüze bireysel icranın ötesinde bir topluluk olarak kadın müzisyen olmanın zorluklarını, kadın müzisyene verilen sosyal kimlik rolleri çerçevesinde bu zorlukları tetikleyen faktörleri, 2005 yılında kuruluş ve hala faaliyet gösteren akademik nitelikli bir kadın müzik topluluğu Âvâze örneklemini üzerinden ele almaktadır.

Porte Akademik'in bu sayısındaki tek kitap incelemesi Duygu Taşdelen tarafından kaleme alınmıştır. Taşdelen, 2018 yılında Prof. Dr. Nilgün Doğrusöz editörlüğünde yayımlanan *Rauf Yekta Bey'in Musiki Antikaları* başlıklı kitabı incelediği yazısında, kitabın Rauf Yekta Bey ve Türk müziği çalışmaları bakımından önemine değinmekte ve bölüm içeriklerine dair tespitlerini okuruyla paylaşmaktadır.